

„Когато човек не може да избира, той престава да бъде човек”, Безгрижия | Никол Георгиева

**Когато човек не може да избира, той престава да бъде човек.
Антьни Бърджес**

Какво е нужно, за да живеш живота с истинската си същност? За да бъдеш себе си, трябва да си свободен, а свобода днес, а и във всяко друго време, няма за всеки. Ние се придържаме към определени стандарти във всичко – при общуването, в модата, храните . Поведението ни се определя от дадени закони, правила и разбира се, от моралните норми. А дали ги избираме? Кое е добро и кое е зло? Моралът ги разграничава и е предназначен еднакво за всички. Нормите не зависят от нас, те вече са дадени. Но за да проявим себе си, може и да не им се подчиним – например ако харесваме злото, а не доброто, или ако не възприемаме наложената представа за тях.

Нашият избор ни изгражда като хора. Личната и културната ценностна система са неизменна част от идентификацията на всеки човек, но е важно тя да не е създадена чрез манипулация, защото в такъв случай Аз-ът не би бил човек според сентенцията на Антьни Бърджес. Защото в тази ситуация дори не е избрал начина си на мислене, а е бил принуден, може би като са се възползвали от неговото незнание. Обаче и доверяването на мисълта на английския писател за нашия избор и нашата човечност става част от нашето съзнание, от нашата човечност. Тогава кога преставаш да бъдеш? Ще обърна въпроса със следния отговор - за да бъдеш човек, трябва да си човечен, алтруист. За мен това означава, не само да правя собствени избори и да не се подчинявам веднага на казаното от друг особено ако не съм съгласна, а и да се свързвам с другите хора, дори да се опитвам да ги правя щастливи.

Смятам, че личността на човек се изгражда от много различни качества, от отношението му към заварените правила. Дали ще спази моралните предписания за добро и лошо и ще бъде добър или лош е лично негов избор. Ето това е свободата - аз няма да кажа, че да си лош е неправилно, защото правото на самостоятелно взимане на решение, без да е повлияно от нищо, е само и единствено твое. Ако си избрал по собствена воля, значи веднага може да получиш "титлата" човек. Ето че влизам в ролята на манипулатор, тъй като те карам да избираш, а нали точно това трябва да е твоето решение. Получава се парадокс.

Смятам, че всеки избор – и „малкият” – изразява личността ни. От самото начало на съзнателния си живот решаваме кого да харесваме, кой да ни е приятел, с кои хора да общуваме. Да избираш близките е нещо, което всеки човек прави. Казвам "всеки човек", защото само нечовеците не го правят, а дори и животните се събират на глутници или стада според своите нужди.

Ние сме съзнателни същества, можем да мислим самостоятелно и тогава сме способни да не се поддаваме на принуда и манипулация. Като човек ти трябва да се възползваш от правото си на избор за каквото и да е - кого да обичаш, как да си почиваш, какво да ядеш, с кого да излизаш, каква гражданска позиция да заемеш. Това са „малките” неща от живота, които ни изграждат като различни индивиди.

Аз обичам зелено, ти може би не, но няма значение, тъй като и ти, и аз съзнаваме правото си на избор. В различията са и цветовете на живота, надеждата за промяна. Колкото повече различни хора съществуват, толкова повече светът ще продължава да се развива. Необходима е свобода за нестандартните идеи. Ако Айнщайн беше ограничил мисленето си само в установените закони и принципи на физиката, не би създал теорията на относителността, не би променил представите за вселената, не би проявил гения си. А ти искаш ли да бъдеш новият Айнщайн или искаш да си някой друг уникален гений - себе си? Сам си отговори на този въпрос, бъди човек и направи своя избор.

„Когато човек не може да избира, той престава да бъде човек”, Безгрижия | Никол Георгиева

Безгрижия

Животът изглежда безгрижен
Когато все още растеш,
като цвете си нежно обгрижен
и се радваш на всеки таралеж.
Вярваш, че
Таралеж
на кълбо
Ще избави
Зайчето...
Най-хубавите ти години,
Минават по детски градини.
Има и моменти тежки,
но може ли без болезки.
Семейството ти помага,
без значение
дали ти се полага.
И в хубаво и във беда,
не те приемат на шега.
Толкова е лесно да си щастлив,
И само на дребно си завистлив,
Но като всичко и
детството отминава,
без значение,
каквото и да става.
И когато то приключи
Някой друг на свой ред се учи
Да се радва на всеки таралеж
Да вярва, че
Таралеж
На кълбо
Ще избави
Зайчето...